

BBM

עיתון שבועי בלתי תלוי ובלתי אפשרי. המחיר חינם. ל-BBM בחצי המחיר
האחריות על הקורא בלבד!! המערכת לא תישא באחריות על הקורה את הקורא!

מחזור 8 - כיתת הירדן

ואלה שמות:- אבישי פרלסון, אבנר מנזיגורסקי, אבריאל גליק
אהוד המאירי, איילה ג'קסון, איתמר עדר, אלדד קולינס,
גליה גניסלב, גרשון מדר, דוד כרבוק, דורי בן-חנוך, דליה חצור
חנן ווטרמן, יצחק בנדר, ליאורה מנזיגורסקי, ליאן מינקין
מיכל גוטר, מירב קופ, סוזן רייז, ציביה פוטש,
רוזלין חייט, רפאל פרנק, שמעון ג'וספס, שרה מרקוסון

גיליון מס. 017 - תאריך: יום רביעי 11/10/2023
עורך העיתון: דוד אָלמן - khbbm1@gmail.com

מירכיתִי המערכת

אז מה יש לנו השבוע?

השבוע יש לנו במסגרת מחזורי הכיתות, את כיתת "הירדן"
פרטים, דגל, שמות - בפינה המיועדת לכך.
וכמובן נשמח לתגובות לפחות מחברי המחזור....

מסתבר שתפסו אותנו עם המכנסיים למטה - ממש!!
אנחנו במלחמה לפחות מול חמאס
פרטים יש בכל ערוצי התקשורת. לא אלאה אתכם.

דיבורים על המלחמה יש די והותר וזה לא בדיוק עוזר...
לכן, פרט למאמר אחד, יש כאן דברים קצת אחרים

פינת הנוסטלגיה - כאן אין ויתורים!!

כתבה של שמוליק - הידוע בשם "שמוליק"

שיחה בין עורך העיתון לאחר הקוראים

ופינת הבונה - לאחר התלבטויות החלטתי להכניס קצת "שטויות" - מספיק כבוד בימים אלה צריך משהו קצת יותר קליל בעיתון לפחות

"וחץ מזה, מרקיז הכל בסדר... וחוץ מזה אין שום חדש"

דוד אָלמאן - השם שמור במערכת
 ΔΥΔ ΔΨΖ - ΨWΨ ΨWΨ ΔΨΔ

נוסטלגיה? זה לא מה שהיה פעם

מימי מנסורה: יצחק עדר המא"ז ד'אז מחלק את פקודות היום מול הקשבה אינטנסיבית של המשתתפים. מזהים כמה מהם?

והוותיקות - לא!! אין כאן הדרה!! - ככה בא להן להצטלם

דו-שיח נוקב!

אני מביא כאן דו שיח בין עורך העיתון לבין אחד הקוראים.
השמות שמורים בכספת המערכת

קורא: מה קרה בגיליון האחרון? לא הבנתי את הפואנטה.
דף שחור עם נקודות צהובות... מה זה? לא מבין

עורך: ראשית טוב שאתה שואל, כי זה בדיוק העניין. רציתי להביע
את חוסר שביעות הרצון שלי ממה שקורה, או יותר נכון,
מה שלא קורה, בעיתון.

קורא: ממה אתה לא מרוצה?

עורך: מחוסר התגובות של קוראי העיתון וחוסר התרומה.
גילוי נאות: יש לציין שיש המגיבים די בקביעות ופה ושם גם
נשלח חומר מצויין לעיתון אבל זה מעט מאד. מעט מדי

קורא: אבל אני לא יודע לכתוב כאלה דברים. לא כל אחד יודע.

עורך: לא יודע, לא רוצה, אין לי על מה, אין לי דברים מעניינים,
מבין מקבל, אבל לא צריך דווקא כתבה בומבסטית. יש עוד
דברים.

קורא: מה למשל?

עורך: אפשר לשלוח תמונות, בדיחות שלך או של גוגל. בדיחות
קרש, שירים, קריקטורות, שאלות, פתגמים שמצאת,
שיחה עם מישהו, יש מלא דברים שאפשר, צריך רק לרצות.
יכול להיות שהעיתון לא מעניין.... תגיד לי. מבטיח לא לירות
בך!

קורא: עכשיו הבכתי אותי... אולי ארד בכלל מהעיתון?... לא רוצה
אבל, אתה יודע...

עורך: העיתון איננו חובה! בכל אופן תודה שלפחות דברתי איתי.
זה לבד כבר שווה המון עבורי!!

נוסטלגיה? זה לא מה שהיה פעם

עוד קבוצה: כאן עדיין במנסורה - מזהים את כולם?

ואחד הקבוצות הרציניות - קבוצה בפני עצמה ללא ספק!

ושמוליק, מה הוא אומר?

Between the Soccer Lines and the Coin Toss

A Referee's Point of View

Many of you BBM readers have heard of my soccer past and passion. What you may not know is that I have a few "Pet Peeves" and "Obsessions" about the game of Soccer, aka Football.

I was six years old and a child of Kitat Ofer when I played My first "official" match against Kita Alef of Ayelet Ha'sha'char. The location of this encounter was the runway at Ma'cha'na'im Airport. No lines, no grass, no goals with nets, no corner flags, no referee (though our Meta'pelet could have acted as one - my memory fails me). Again, if I recall correctly, we won 5-2, and Yigal Ben-Chaim scored 3 or 4 of those goals.

Later as a child aged 10-12, I played many games in England on what I would refer to as "Perfectly Manicured" Park Football Pitches. Then, as a teenager, I played for Hapoel Kfar Hanassi, on a partially grassed pitch that today is long gone from the landscape of KH. Later, and as a young adult, I also played with Hapoel Zefat in their new and gigantic stadium. At the time I was considered a Semi Professional player, only because they paid me roughly 10 NIS per day that I was training and playing games for them to cover some meals and petrol. To this day I feel a little guilty for not reporting that income to the powers at be of KH.

As an older adult, aged 25-57, I played in various College, Amateur and Co-Ed level teams in the US. In all three countries I played on regular size pitches with Goals, Flags and all the appropriate Lines marking the pitch. The point being that throughout my soccer career I was only exposed to the lines of a soccer pitch.

All that changed 13 years ago when I began refereeing High School Soccer in Ohio and more recently also in Florida, where games are played on Multi-Purpose Sports Fields with Astro Turf. Typically, these fields are marked for American Football, Soccer, Lacrosse, Hockey and Ultimate Frisby, and each sport is marked in a different color. American football is always White, but all the other sports differ in color depending on the High School the game is being played. If I had to play on these fields, I would be blinded by all these lines and colors.

Traditionally, the Coin Toss Ceremony of any Soccer Match, whether kids, High School, College, Professional or World Cup, is a very dry and straight forward affair. The visiting captain selects a side of the coin, which the referee tosses in the air and if

Continued on next page.....

..... Continued from previous page

he/she wins they choose either to kick-off or which goal to defend the first half. Then we all shake hands (or bump fists) and that is it!

However, at the High School level in the USA, they want us to emphasize Sportsmanship and Fair Play. One of the statements they want us use is "The Soccer Field is an extension of the classroom, what you can or can't do or say in the classroom, also applies here". Four letter words and other foul or abusive language are strictly unacceptable.

We tell the players that we are here to enforce the "Laws of the Game", and in addition to help them have fun playing it. To that end I make it a habit of playing a little trivia during the coin toss with the captains and coaches of the playing teams to spice things up a little and emphasize the fun in this game. I tell them that that my biggest "Pet Peeve" with High School Soccer is that they make us play on a field with so many FREAKING lines and colors! Usually, I get a chuckle out of the girls, but the boys and their Testosterone filled bodies are all anticipating a battle, and don't think this is very funny.

I ask the Visiting team what color the soccer lines are on this field and have the home team confirm their answer, and, how many lines we actually have. Some of them dare to guess, but no one to date has gotten close to the correct answer. In fact, there are 24 lines on the pitch. I told you I was obsessed with this. I then compare that with the number of lines we have marking the American Football field, close to 400, and that is not counting the school logo and name of the stadium also decorating the field.

Finally, it's time for some serious stuff and we talk about soccer fouls, yellow or red cards that follow, and so on, also emphasizing again Sportsmanship, Fair Play and how it is manifested during the game. Then lastly, the actual coin toss (described earlier).

In summary, the same lines marking a soccer pitch have been with us for almost 150 years and will probably stay with us for the next 150 years. However, decisions regarding encroachment of these lines by players and the ball are already being decided by cameras and computers (VAR – an entirely different topic for another time), rather than us human referees. I suspect the coin toss ceremony may change as well with virtual technologies invading our "simple game"!

It certainly has been a fascinating journey but by no means is it over. I am hoping for at least 3 to 4 more years, so long as my health allows it. Though I know that if it was to be over, my dad would say that "I had a good inning".

Thank you Shmulik Epstein
May your pen never run dry!

בינינו לבין עצמנו

כן, אז ברגע האחרון החלטתי בכל זאת... (ויסלח לי אריק על הכותרת)
אמנם לא אכתוב מידע על המלחמה, ראשית כי איני באמת יודע, רק שומע מכל עבר,
ושנית דיונים סביב המלחמה הארוכה הזאת יש די והותר.

ומה בכל זאת?

בעיקר מעניין אותי איך אתם ה"ביביאמים" רואית את כל העניין.
איך אתם בולעים את כל זה? מה עובר עליכם?

יש לי הרבה בראש על למה וכמה וכו אבל הדבר שעומד בפני בעיקר הוא
שכרגע זה לא הזמן לדבר על מי אשם, מה קרה? למה קרה? מי פישל? וכו'
כל זה יבוא כבר בועדת החקירה שבוודאי תקום עם תום הקרבות.

כרגע השאלה היא איך חיים עם זה - עכשיו?

אישית, יש לי תמונה בראש של שישה נכדים ונכדות שנמצאים בדיוק במקום ששם
אני הייתי לפני 50 שנה!! במלחמה הארוכה ההיא!
את זה די קשה לי לבלוע. בגלל זה אני בולע הרבה בננות.

ברור לי שכדי לא להשתגע לגמרי אני צריך להיות פעיל בצורה כזאת שהראש לא
יעסוק כל הזמן במה שקורה.

מה שעוזר לי זה עולם המחשבים כמובן, שבו אני עוסק כבר חצי מיליון שנה.
נגינה בפסנתר שמאד מרגיעה במיוחד שירים מסויימים.
אני "במקרה" גם אחראי לשיכון שלנו וזה נותן לי הרבה עיסוק במיוחד עם תושבי
השכונה עצמם.

מקווה שנתתי לכם דוגמא למה שהייתי רוצה לשמוע מכם.
חלקכם בחו"ל ורחוקים (פיזית) ממה שקורה וחלקכם ממש כאן ואולי אפילו בקו
החזית ברגע זה.

ואסיים באימרה הנדושה למדי, שלצערי כרגע די רלוונטית:
"עברנו את פרעה? נעבור גם את זה!"

BBM1

דוד אֶלְמָן - 5747 999

פינת הבונה

דובר הממשלה מודיע:
"רוב היבוא של
ישראל מגיע מחו'ל"

(רמת ה- IQ בעליה מתמדת, ללא ספק)

סטטיסטיקה, עאלק!
אם ארבעה מתוך חמישה
בני אדם סובלים משילשול,
האם זה אומר שאחד נהנה מזה?